söövad, ronivad oma tupest ehk kotikesest välja; ilmuvad põrnikad ja putukad, kes meile väga kahjulikud: mõned söövad puust tehtud tarbeasju, teised viljapuude pungi. Nad arvavad, et neid keegi ei näe, ja tahavad pisut lõbutseda. Aga nahkhiir näeb pimedas väga hästi; ja kõrvad on tal päratu suured, nii et ta ka kõige väiksema krõbina ära kuuleb. Nahkhiire kehaehitus ôn väga iselaadiline. Esimestel jäsemetel on tal nii pikad sõrmed, nagu mitte ühelgi teisel loomal, peale tema suguseltsi. Need sõrmed on omavahel, peale selle veel tagumiste jalgade ja sabaga väga õhukese nahaga ühendatud ja sünnitavad sedaviisi kaks väga suurt tiiba. See vahenahk on nii õhuke ja tihe, et loom kohe ära tunneb, kui ta lennates mõnele asjale ligineb, sest see peab tiiva löögi puhul tekkinud õhuvoolu kinni. Pääsukese väledusega lendab ta pimedas puude ja puhmaste vahel, ilma et ta kordagi millegi vastu põrkaks; ta püüab sitikaid ja putukaid otse tiigi veepinnal ja ei kuku ometi vette. Tervete tundide kaupa peab ta jahti ja ei karda väsimust ega külma. Oma tegevusega saadab ta palju kasu meie viljapuu-aedadele.

Paradiisilind.

Paradiisilind elab Malai saartel.*) Tal on väga ilusad suled. Kahel pool keha hõljuvad tal kaks pikka

*) Malai saared asuvad Kagu-Aasia ja Austraalia vahel. Suuremad neist on — Sumatra, Jaava, Borneo ja Tselebes.